

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 718/2019
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужиоца Друштва за производњу и угоститељске услуге „Фонтана“ Слађан Николић и ортаци ОД Врање у ликвидацији, чији је пуномоћник Станиша Стаменковић адвокат из ..., против туженог АА из села ..., ради дуга, решавајући о сукобу стварне надлежности између Привредног суда у Лесковцу и Основног суда у Врању, у седници већа одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За суђење у овом спору **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Основни суд у Врању.

Образложење

Тужба у овом спору поднета је Основном суду Врању 07.07.2017. године, са захтевом да се обавезе тужени да тужиоцу на име испуњења уговорене обавезе и штете, дуга, стицања без основа, због пружене угоститељске услуге туженом за организовану свадбу у његовом пословном објекту исплати тражени износ.

Решењем П 1761/17 од 28.02.2018. године Основни суд у Врању се огласио стварно ненадлежним за поступање и одлучивање у овој парници и по правноснажности решења предмет је доставио Привредном суду у Лесковцу као стварно и месно надлежном суду.

Привредни суд у Лесковцу није прихватио своју стварну надлежност па је предмет уз пропратни акт П 374/2018 од 05.12.2019. године, доставио Врховном касационом суду ради решавања насталог сукоба стварне надлежности.

Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 22. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), решио сукоб надлежности и одлучио да је за суђење у овом спору стварно надлежан Основни суд у Врању.

Одредбом члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова прописано је да привредни суд у првом степену суди, између осталог, у споровима поводом реорганизације, као и судске и добровољне ликвидације и стечаја, осим спорова за утврђење постојања заснивања и престанка радног односа који су покренути пре отварања стечаја. Применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није

надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд.

У конкретном случају, ради се о спору између тужиоца као правног лица у ликвидацији и туженог физичког лица, ради дуга, који спор није настао у вези са поступком ликвидације, нити се тужбом оспорава одлука о ликвидацији, односно неправилности у вези са поступком ликвидације. Наиме, реч је о грађанско-правном спору где је тужилац предузеће које је у статусу ликвидације, а тужени је физичко лице, што нема правног значаја за промену надлежности поступајућег Основног суда у Врању и заснивање надлежности Привредног суда у Лесковцу, будући да спор није настао у вези са поступком ликвидације већ је предмет тужбеног захтева дуг на име испуњења уговорне обавезе (због пружене угоститељске услуге туженом за организовану свадбу у његовом пословном објекту), за који је применом члана 22. став 2. Закона о уређењу судова надлежан да суди основни суд у првом степену, што значи да је за суђење у конкретном случају стварно надлежан Основни суд у Врању.

На основу изнетог, применом члана 22. став 2. ЗПП је одлучено као у изреци.

Председник већа-судија
Бранислава Апостоловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић